

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ବାବାଜୀଙ୍କର ଗଳାର ହାର ହେବା ପାଇଁ ଡ଼ାନ୍-ଯୋଗର ରେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୌଡ଼ କର । ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ସାରା ଦୁନିଆକୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଦା ସର୍ବଦା କେଉଁ ନିଶାରେ ରହିଲେ ବେମାରୀ ମଧୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଡ଼ାନ୍ ଏବଂ ଯୋଗର ନିଶାରେ ରୁହ, ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରର ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ଯେତେ ଯେତେ ଶରୀର ପ୍ରତି ବୁଦ୍ଧି ଯିବ, ଅଧିକ ଲୋଭ ରଖିବ ସେତେ ଅଧିକ ବେମାରୀ ବଢ଼ି ବଢ଼ିଯିବ । ତେବେ ଏହି ଶରୀରକୁ ସଜାଇବା, ପାଉଁଶ, କରମ୍ପ ଆଦି ଲଗାଇବା— ଏସବୁ ହେଲା ବ୍ୟର୍ଥ ଶୁଦ୍ଧିକାର, ତୁମକୁ ତ ନିଜକୁ ଡ଼ାନ୍ ଯୋଗରେ ସଜାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ଗୀତ:- ଯୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେ.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯିଏ ପିତାତ୍ମକ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି... ତେବେ ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ପିତା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ପିତାମାନଙ୍କର ପିତା ମଧୁ ଜଣେ ଯିଏକି ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା । ସିଏ ହିଁ ଡ଼ାନ୍‌ର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଡ଼ାନ୍‌ର ସାଗର ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏବଂ ଏହି ଡ଼ାନ୍ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତତାଙ୍କର ସଦଗତି ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଦଗତି ମଧୁ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ହିଁ ସଦଗତି ଦାତା କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ସଂଗମଯୁଗର ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ତ ଡ଼ାନ୍‌ର ସାଗର ବାବା ଆସି ଦୁରୁଗତିରୁ ସଦଗତିକୁ ନେବେ । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଗତିନ ହେଲା ଭାରତ ଭୂମି । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଗାୟନ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଏଠାକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆସୁଥିବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବେ । ଯଦି ଦେବତାମାନଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମ କୁହାଯିବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମଧୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ମୁଖ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ନାମ ରହିଥାଏ । ଏହି କଥାକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକର ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି ପରେ ପୁଣି ସ୍ଥୂଳଲୋକ । ଏହି କଥା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ କେଉଁଠି ଏବଂ ସ୍ଥୂଳଲୋକ କେଉଁଠି ? ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ସ୍ଥୂଳଲୋକ— ଏହାକୁ ତିନିଲୋକ କୁହାଯାଏ । ଯେବେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ତ୍ରିଲୋକିନାଥ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ତାର ଅର୍ଥ ସୁନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି ନା । ତେବେ ତିନିଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଥିବ । ବାସ୍ତବରେ ତ୍ରିଲୋକିନାଥ କେବଳ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ଉପରେ ତ୍ରିଲୋକିନାଥ, ଶିବ, ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶତ୍ରୁଘ୍ନଙ୍କର ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କର ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ରାଧାକୃଷ୍ଣ- ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଇତ୍ୟାଦି ତବଳ ନାମ ମଧୁ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି ଏକଥା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ରାଧା ଅଲଗା ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ଅଲଗା । କୃଷ୍ଣ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ରାଜକୁମାର ଏବଂ ରାଧା ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ରାଜକୁମାରୀ ଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ମଧୁ ଏହି କଥା ଏବେ ଜାଣୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ପଏଣ୍ଟ ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି କେହି କେହି ବୁଦ୍ଧିମାନ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଓଫିସର ନାମ ମନେ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଏଠାରେ ମଧୁ ବାବା ଦିନକୁ ଦିନ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ପଏଣ୍ଟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ କଥା ବାବା କହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ବୁଝାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ସେମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ପଏଣ୍ଟ ଧାରଣ କରୁଥିବେ । ଯଦି ଧାରଣା ନ କରିବ ତେବେ ମହାରଥୀମାନଙ୍କ ଧାଡ଼ିରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସବୁ କିଛି ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଭାଗ୍ୟର ମଧୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ସବୁ କିଛି ତ୍ରାମା ଉପରେ ନିର୍ଭରପାରିତ ଅଛି ନା । ତ୍ରାମାକୁ ମଧୁ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏକଥା ମଧୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧୁ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ତେବେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ସବୁକିଛି ଜାଣିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଇବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କେହି ଯେମିତି ନ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ବାବା ଆସିଥିଲେ, ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ନାହିଁ । ତୁମ ପାଖକୁ ଅନେକ ଆସିବେ । ପତ୍ରିକା ଆଦି ବହୁତ ନେବେ । ତୁମେମାନେ ଆରମ୍ଭରେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତକାର ମଧୁ କରିଛ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ୍ ମଧୁ ଏହି ଭାରତକୁ ଆସିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତ ସମସ୍ତତାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଭାରତ ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଜୀଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ । ଯଦିଓ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଶିବ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତତାଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା କହି ଦେବା ଦ୍ଵାରା ଅବିନାଶୀ ପିତାତ୍ମକ ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ଲୁପ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଭାରତ ଭୂମି ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନ । ବାକି ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ଧର୍ମପିତାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତତାଙ୍କୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରି କରି ଦୁଃଖ ଭୋଗ

କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ପୁଣି ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ସୁଖକୁ ନେଇଯିବା— ଏହା ତ କେବଳ ବାବାଞ୍ଚକର ହିଁ କାମ । ଭାରତ ହିଁ ବାବାଞ୍ଚକର ଜନମସ୍ୟାଧାନ । ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବହୁତ କାମ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ନିଶାରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତିକଳ୍ପରେ ବାବା କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଅ । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ନିମନ୍ତ୍ରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଢ଼ଞ୍ଚାନକୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସେବାଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନିଜର ନାମକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ତା'ଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ, ଯାହାଞ୍ଚକର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନେକ ଢ଼ଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟ ରହିଥାଏ, ସମସ୍ତେ ତା'ଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ମାଗିଥା'ନ୍ତି । ତା'ଙ୍କ ନାମକୁ ଯେପରି ଜପ କରିବାରେ ଲାଗିଯାଆନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ଶିବବାବାଞ୍ଚକର ନାମକୁ ଜପ କରିଥା'ନ୍ତି ତା'ପରେ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମବାବାଞ୍ଚକର ନାମ, ତା'ପରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ନାମ-ଜପ କରିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁଣି ହାତରେ ମାଳା ଧରି ଜପ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତ ମୁଖରେ ନାମ ଜପ କରୁଛନ୍ତି— ଅମ୍ଭକୁ ବହୁତ ଭଲ ସେବାଧାରୀ, ନିରହଂକାରୀ, ବହୁତ ଭଲ ମିଠା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ତା'ଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଦେହ-ଅଭିମାନ ନାହିଁ । କଥାଟି ଅଛି ନା— ମିଠା ଘୁର୍ ତୋ ଘୁରାଏ ଅରଥାତ୍ ତୁମେ ଯେତେ ମିଠା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ତୁମକୁ ସମସ୍ତେ ସେତେ ମିଠା ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏବେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଯଦି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି । ଯଦି ତୁମେ ଘୁଣା କରିବ ତେବେ ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି । ଇଏ ତ ଯେପରି ନିଜ ଉପରେ ଘୁଣା କରିବା ହୋଇଗଲା । ଯଦି ଏପରି କରିବ ତେବେ ତୁମେ ସେଠାରେ ଭଲ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ରୂପକ ଧନ ବହୁତ ମିଳୁଛି । ଯଦି କାହାକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଲଟେରୀ ମିଳିଯାଏ ତେବେ ସିଏ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ । ଲଟେରୀରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ପ୍ରକାରର ପୁରସ୍କାର ଥାଏ । ପ୍ରଥମ ପୁରସ୍କାର, ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରସ୍କାର, ତୃତୀୟ ପୁରସ୍କାର ଥାଏ ନା । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଇଏ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଯାତ୍ରା । ଏଠାରେ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଏବଂ ଯୋଗବଳର ଯାତ୍ରା ଚାଲିଛି । ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଯିଏ ଆଗରେ ରହିବେ ସିଏ ହିଁ ବାବାଞ୍ଚକର ଗଳାର ହାର ହୋଇପାରିବେ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନରେ ନିକଟରେ ବସିବେ । ବାବା ତ ସରଳ ରୂପେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନିଜର ଘରର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ କର୍ମଯୋଗୀ । ଏଠାରେ କଲାସରେ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପଢ଼ି ପୁଣି ଘରକୁ ଯାଇ ତା'ପରେ ବିଚାର କର । ସ୍କୁଲର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ି ପୁଣି ଘରେ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ସେହି ପାଠ ପଢ଼ିଥାଆନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଦିନକୁ ଘଡ଼ିଏ ହେଉ ବା ଅଧଘଡ଼ି ହେଉ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ଗୋଟିଏ ଦିନକୁ ୮ ଘଡ଼ିରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏକ ଘଡ଼ି (ପ୍ରହର) ହେଉ ବା ଅଧଘଡ଼ି ହେଉ— ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ୧୫/୨୦ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ କଲାସରେ ବସି, ଢ଼ଞ୍ଚାନକୁ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ନିଜ କର୍ମଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯାଅ । ପୂର୍ବରୁ ତ ବାବା ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବସାଉଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ବାବାଞ୍ଚକ ସ୍ୱରଣ କର, ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଚକ୍ର ଘୁରାଅ । ବାବାଞ୍ଚକ ମନେ ପକାଇବାର ଶବ୍ଦ ତ ଥିଲା ନା । ବାବା ଏବଂ ତା'ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ, ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଚକ୍ର ଘୁରାଉ ଘୁରାଉ ଯେତେବେଳେ ନିଦ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଶୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କଲେ ଅନତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ଗତି ଅରଥାତ୍ ମୁକ୍ତି ମିଳିଯିବ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠିବ ତେବେ ସେହି ପଏଣ୍ଟ ମନେ ପଡ଼ିଯିବ । ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରୁ କରୁ ତୁମେମାନେ ନିଦ୍ରାଦିତ୍ ହୋଇଯିବ । ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ଯେଉଁମାନେ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚାଲି ଚଳଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଅଭ୍ୟାସ ନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳଣୀ ଅଲଗା । ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ ଏମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି, ଧାରଣା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଲୋଭ ଇଚ୍ଛାଦି ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ପୁରୁଣା, ତେବେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେତେବେଳେ ରହିବ ଯେତେବେଳେ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଧାରଣା ଠିକ୍ ରହିବ । ଯଦି ଧାରଣା ଠିକ୍ ନ ରହିବ ତେବେ ଶରୀର ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇଯିବ । ନୂଆ ଶରୀର ତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମିଳିବ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବାକି ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ କେତେ ବି ପାଉଁଶ, ଲିପିଷ୍ଟିକ୍, ଇଚ୍ଛାଦି ଲଗାଅ, କେତେ ବି ସଜାଅ, ହେଲେ ଏହା ତ ପଇସାକର ବି ମୂଲ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ସଜାଇବା ବ୍ୟର୍ଥ ଅଟେ ।

ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିର୍ବନ୍ଧ ବାବାଞ୍ଚକ ସାଂଗରେ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଦିନ ବିବାହ ହୁଏ ସେଦିନ ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ରକୁ ସଜାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ନିଜକୁ ସଜାଇବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜକୁମାର ରାଜକୁମାରୀ ତ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ମାନ ସରୋବର । ଏଥିରେ ଢ଼ଞ୍ଚାନର ବୁଦ୍ଧ ପକାଉଥାଅ ତେବେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପରୀ ହୋଇଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକମାନଙ୍କୁ ତ ପରୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କୁହାଯାଇଛି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରି ମହାରାଣୀ, ପାଟରାଣୀ କରି ରଖିଥିଲେ । ଏପରି ତ କୁହାଯାଉ ନାହିଁ ଯେ ଅପହରଣ କରି ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କିମ୍ବା ଗଣତାଳ ଇଚ୍ଛାଦି କରିଦେଲେ । ମହାରାଜା, ମହାରାଣୀ କରିବା ପାଇଁ ଅପହରଣ କରିଥିଲେ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଭଳି ନୁହେଁ କି ଯାହା ପଦ ମିଳିବ... ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ପାଠପଢ଼ା । ଏହା ପାଠଶାଳା ଅଟେ ନା । ଗୀତା ପାଠଶାଳା ବହୁତ ଖୋଲାଯାଇଛି । ସେମାନେ କେବଳ ଗୀତା ଶୁଣାଉଥାନ୍ତି । ଗୀତାକୁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରାଇଥାନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ଶ୍ଳୋକକୁ ନେଇ ଅଧ୍ୟୟନ କିମ୍ବା ୪୫ ମିନିଟ୍ ପରୀକ୍ଷାଦି ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଦ୍ୱାରା ତ କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ନିଜେ ବସି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର, ଜପ-ତପ ଇଚ୍ଛାଦିରେ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ନାହିଁ । ବାସ୍, କେବଳ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହାଦ୍ୱାରା କ'ଣ ମିଳିବ ? ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିବ ତେବେ ଯାଇ ଭଗବାନ ମିଳିବେ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ରାତି ପରେ ଦିନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ସବୁ କିଛି ସମୟ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ ନା ।

କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ମଧୁ କେହି କ'ଣ କେହି କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେହି ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବ ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରର କିପରି ମିଥ୍ୟା ହେବ ? ଭଗବାନ କ'ଣ କେବେ ମିଛ କହିବେ । ଏସବୁ କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ସାହସ ଦରକାର ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୋଗବଳର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ କାମ ସହଜ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି କୌଣସି କାମ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଜାଣ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ବାବା ମଧୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ତ୍ରାମାରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହି କଥା ମଧୁ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛୁ ଅନ୍ୟ କେହି ତ୍ରାମାକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧୁ ଅତିକ୍ରମ ହେଉଛି, ସେଥିରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ଘଟି ଟିକ୍ ଟିକ୍ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛି । ଆମେମାନେ ଶରୀମତ ଅନୁସାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛେ । ଯଦି ଶରୀମତରେ ନ ଚାଲିବ ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିପରି ହେବ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସବୁକିଛି ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏକ ହୋଇଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ହେବାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । କ'ଣ ଏକ ହୋଇଯିବେ ? କ'ଣ ଏକ ପିତା ହୋଇଯିବା ଦରକାର ନା । ଭାଇ ଭାଇ ଏକ ହୋଇଯିବା ଦରକାର ? ଯଦି ଭାଇ କୁହାଯିବ ତେବେ ବି ଠିକ୍ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଶରୀମତ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆମେମାନେ ଏକ ହୋଇପାରିବା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହୋଇ ଚାଲୁଛ । ତୁମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀମତରେ ନ ଚାଲିବେ ସେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଲକ୍ଷ୍ମ ଶରୀମତରେ ନ ଚାଲିବେ ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଆଉ ରହିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଦୌତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ନିଆଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବହୁତ ବଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଘୋଡ଼ା ମଧୁ ବାଛିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେଠାରେ ବଡ଼ ଲଟେରୀ ରଖିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ମଧୁ ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ ସବୁଠାରୁ ଅଟେ । ହୁସେନଜ୍ଞର ଘୋଡ଼ା କହିଥାନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ହୁସେନଜ୍ଞ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ବସି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ତବଲ ଅହିଂସକ । କାମ ବିକାର ହିଂସା ହେଉଛି ପରଥମ ନମ୍ବର ହିଂସା । ଏହି ହିଂସାକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧୁ ଏହି ହିଂସାକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଏହାକୁ ବିକାର ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହି ମହାଶତ୍ରୁ ହିଁ ଆଦି-ମଧୁ-ଅନ୍ତ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ଏହି କଥାକୁ ତୁମକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାର ଅଛି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗର ରାଜଯୋଗ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେଉଛି ହଠଯୋଗ । ତୁମେ ଶତ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞ ଦ୍ଵାରା ହଠଯୋଗ ଶିଖୁଛ, ଆମେ ଶିବାଚାର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞ ଦ୍ଵାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ଏହିଭଳି କଥା ସବୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଦରକାର ।

କେହି କେହି ତୁମକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯଦି ଦେବତାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଏହି କଥାର ହିସାବ ତୁମେ କର । ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ନେବାର ୨ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଲା । ହିସାବ କର ହାରାହାରି କେତେ ଜନ୍ମ ହେବା ଉଚିତ୍ ? ତେବେ ୩୦ କିମ୍ବା ୩୨ ଜନ୍ମ ହେବ । ଏହା ତ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ସୁଖ ପାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଦୁଃଖ ମଧୁ ବହୁତ ପାଇଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ମଧୁ ମିଳୁଛି । ହାରାହାରି କେତେ ଜନ୍ମ ଏହାର ହିସାବ ବାହାର କରିବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ କମ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧଦେବ ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମଜ୍ଞଙ୍କ ମଧୁ ହିସାବ ବାହାର କରିପାରିବ । ହିସାବରେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଜନ୍ମର ଫରକ ହୋଇପାରେ । ତେବେ ଏସବୁର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦରକାର । ଯଦି କେହି ପଚାରିବେ ତେବେ କ'ଣ ବୁଝାଇବ ? ପୁଣି କୁହ— ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ବାବାଜ୍ଞକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା । ଏସବୁ କଥା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ମେହନତର କାମ । ପରିଶ୍ରମ କଲେ ହିଁ ସଫଳତା ମିଳିବ । ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧ ବିଶାଳ ହେବା ଦରକାର । ବାବାଜ୍ଞଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବାବାଜ୍ଞକାରୀରେ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । କେହି କେହି ତ ବାବାଜ୍ଞକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉନାହାନ୍ତି । ଆରେ, ଜ୍ଞାନ ରତନକୁ ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର ନା । ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ କ'ଣ କରିବୁ । କିଛି ବି ବୁଝିପାରୁନାହିଁ । ଯଦି ଏତେ ବୁଝାଇବା ସତ୍ୟେ ନ ବୁଝିପାରୁଛ ତେବେ ତାହା ହେଉଛି ତୁମର ଭାଗ୍ୟ । ଆର୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସନ୍ଦେହଭରାସ୍ପୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) କାହାକୁ ବି ଘୃଣା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧୁର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ଦୌତ କରି ବାବାଜ୍ଞ ଗଳାର ହାର ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ ।

(୨) ନିଦ୍ରାଦିତ୍ ହୋଇ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଜ୍ଞଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସଂପ୍ରଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଇବାକୁ ହେବ । ଯାହା ସବୁ ଶୁଣୁଛ ତା' ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସଦାସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷାର ରେଖା ମଧୁରେ ରହି ପରମାତ୍ମ ଛତ୍ରଛାୟାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ମାୟାଦିତ୍ ହୁଅ ।

“ବାବା ଏବଂ ତୁମେ” ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷାର ରେଖା, ଏହି ରେଖା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଛତ୍ରଛାୟା । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଛତ୍ରଛାୟାର ରେଖା ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମାୟା ଆସିବା ପାଇଁ ସାହସ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କ’ଣ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କ’ଣ, ବିଘ୍ନ କ’ଣ— ଏହି ସବୁ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକର ଅବିଦ୍ୟା ହୋଇଯାଏ । ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥା’ନ୍ତି—ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ସହଜ ଏବଂ ଚୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ବା ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

***** ଓମ୍ ଗାନ୍ତି *****